

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa – Prezydenta Miasta P.
przeciwko N. P., R. P., K. B., J. P., M. Z., E. W., K. P., E. G., A. P.-L., J. P., M. M. i A. K.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powodowej – „T.(...)” Spółki z
ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w P.
o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 sierpnia 2010 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego Jacka P.
od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 3 lipca 2009 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. zasądza od K. P. na rzecz Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa oraz „T.(...)” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w P. kwoty po 2.700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego,**
- 3. oddala wniosek „T.(...)” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w P. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego w pozostałej części.**

Uzasadnienie

Skarga kasacyjna pozwanego J. P. od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 3 lipca 2009 r. podlegała odrzuceniu z następujących przyczyn.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części. Skarżący obowiązany jest zatem precyzyjnie określić w skardze kasacyjnej między innymi, czy przedmiotem zaskarżenia jest całe orzeczenie, czy jedynie jego część, a jeżeli część, to jaka.

Skarga kasacyjna pozwanego nie spełnia opisanego wyżej wymagania. Skarżący nie wskazał w niej, czy orzeczenie Sądu Okręgowego zaskarża w całości, czy jedynie w części, a jeżeli tak, to ewentualnie w jakiej. Sąd Najwyższy nie jest powołany, ani uprawniony do ustalania zakresu zaskarżenia w oparciu o treść skargi kasacyjnej (zob. m. in. postanowienia SN: z dnia 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 151 oraz z dnia 10 stycznia 2007 r., I CZ 113/06, niepubl.).

Skarga nie spełnia również wymagania wskazanego w art. 398⁴ § 2 k.p.c., zgodnie z którym powinna ona zawierać przytoczenie podstaw kasacyjnych oraz ich uzasadnienie. Nie stanowi bowiem należytego przytoczenia podstaw jedynie odwołania się do art. 398 k.p.c., konieczne jest przytoczenie konkretnych przepisów prawa, które zostały naruszone ze wskazaniem na czym to naruszenie polegało oraz ewentualnie jaki miało wpływ na wynik sprawy (zob. wyrok SN z dnia 4 kwietnia 1997 r., II CKN 68/97, niepubl.). Nie sanuje tego braku skargi wezwanie przez Sąd Okręgowy do jego uzupełnienia. Skarga kasacyjna niespełniająca wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 1 podlega odrzuceniu *a limine*, bez wyzywania do jej uzupełnienia.

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, art. 99, 107, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.